

manglende sammenhæng, der er mellem Venstres og De Konservatives argumenter i diskussionen og så den afsluttende melding om, at man undlader at stemme. Det synes jeg netop ikke harmonerer med Venstres og De Konservatives argumenter i diskussionen, da vi gennemførte lovindgrebet i foråret.

Jeg vil også godt kommentere de signaler, der er kommet om, at til trods for man ikke vil stemme hverken ja eller nej, mener man, at der ligger et signal til parterne om, at de bør sætte sig sammen. Jeg vil godt sige, at jeg tror, det er en klar undervurdering af parterne. Parterne behøver ikke den opfordring eller det signal fra Folketingets side. Jeg er vidende om, at forløbet i foråret har været drøftet indgående i kompetente forsamlinger, formentlig på begge sider af forhandlingsbordet, og jeg er af den klare opfattelse, at parterne til det yderste vil bestræbe sig på at forebygge, at man havner i en tilsvarende situation efter de kommende overenskomstforhandlinger.

Ole M. Nielsen (KRF):

På foranledning af flere indlæg vil jeg begynde min anden runde med at sige, at der ikke i vores initiativ har ligget noget om at fratage parterne noget ansvar eller nogen muligheder eller nogen forpligtelser. Tværtimod vil vi bare give dem en hjælp til at finde en ny måde at ordne tingene på. Det er helt klart det, der ligger i vores forslag til vedtagelse.

Så en lille rulle til hr. Dyrlund, som spørger, om det næste område bliver transportsystemet. Jeg skelner mellem sundhedsområdet og transportsystemet, men det skal da ingen hemmelighed være, at min personlige holdning er, at parterne bør finde en anden måde at løse tingene på end ved at strejke, og det kan godt lade sig gøre. Der findes forskellige firmaer inden for forskellige virksomheder, inden for forskellige brancher, hvor man har forhandlet sig væk fra strejkeretten, og det kan jeg godt nævne eksempler på her i Danmark. Men det behøver jeg ikke, dem kender man her, så det er ikke nødvendigt.

Hr. Jens Vibjerg forsvarer stærkt den danske model, vil gerne opfordre parterne til at finde modeller og undlader at stemme. Jeg er da glad for, at man ikke bare stemmer imod, men jeg må indrømme, at jeg også er lidt glad for, at vi får markeret forskellen, at vi får trukket profilerne op her i dag.

Til hr. Kirkegaard: Jeg synes nok, det er lidt af en skam, at hr. Kirkegaard sætter spørgs-

målstegn ved Garodkins kvalitet. Jeg fik desværre ikke brug for mit næsvise spørgsmål, men jeg vil alligevel nævne det her. Jeg havde måske frygtet, vi var kommet til at diskutere, hvad der var livsvigtige områder. Sådan kunne man også have valgt at gøre det, men nu indrømmer de to partier i stedet, at det er en fejl, der står hos Garodkin, og det synes jeg er helt fint. Vi har lov til at lave fejl.

Men hvis man vil snakke om, hvad der er livsvigtigt, havde jeg et godt spørgsmål om, hvad der var livsvigtigt – om det f.eks. var Københavns Fondsbørs, man tænkte på som et livsvigtigt område, der ikke måtte strejke, eller hvad det måske kunne være. Der er jo andre muligheder.

Til hr. Ole Sohn, der spørger, om Kristeligt Folkeparti kan give eksempler på lønmodtagere, der har opretholdt deres rettigheder uden konflikten: Ja, jeg har faktisk nævnt, at der er eksempler på virksomheder i Danmark hvor man har forhandlet sig væk fra strejkeretten, og hvor medarbejderne har fået en kompensation.

Til hr. Mogens Andreasen vil jeg sige tak for støtten.

CD har stærk respekt for traditionerne, for den danske model, og det må vi jo respektere. Vi er ikke så ukritiske over for den, og det er jo i øvrigt sådan, at vi danskere er meget villige til at opfylde internationale forpligtelser og konventioner. Men når det drejer sig om den danske model, afviser vi ILO-konventioner og EF-direktiver, når det passer os, og så siger vi: De passer ikke ind i vores model, vi er klogere end alverden på området her. Men når det passer os, når det passer ind i vores danske model, implementerer vi dem selvfølgelig.

Der er nogle mangler, f.eks. om retten til deltid, som ILO klart har udtalt sig om. Det kan vi ikke få gennemført i Danmark, for det strider imod parternes interesser.

Så vil jeg gerne takke for støtten fra hr. Tom Behnke, men kan i øvrigt ikke støtte hr. Tom Behnkes forslag. Jeg synes, der er et problem i det, for man fratager jo klart parterne konfliktretten og vil erstatte den med noget tjenestemandslignende. Det kan man jo godt se noget fristende i, men det kan vi ikke. Vi er ikke interesserede i at få flere ind i tjenestemandssystemet, og selv om det system måske ikke allerede er blevet anfægtet i ILO, får vi i hvert fald problemer med ILO på det område.

Når jeg skal opgøre resultatlisten, blev der altså støtte fra et parti og fra en gruppe, og det